

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 23T/6/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713010347
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Medved'
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2014:5713010347.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin v konaní pred samosudcom JUDr. Jozefom Medved'om, na hlavnom pojednávaní dňa 2.10.2014, v trestnej veci proti obž. H. G. a spol., pre trestný čin ublíženia na zdraví v spolupáchateľstve, v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1, § 9 ods. 2, § 222 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31.12.2005 a iné, takto

rozhodol:

Obžalovaní :

H. G.M., X.. XX.XX.XXXX Y. G. F., V. L. H., Š.. O. X,

H. Y.C., X.. XX.XX.XXXX Y. H., V. L. H., Z., J. F. XX, adresa na doručovanie písomností : H. Č.. XX, H.,

uznávajú sa za vinných, že

dňa 22.12.2003 v čase okolo 16.30 hod., po predchádzajúcom nedorozumení svokry H. G. - E. F. s jej priateľom Ľ. D., X.. XX.XX.XXXX, prišli k domu Ľ. D. na ulici R. Č.. X, Y., okr. Martin, kde ho násilím dotlačili do chodby domu, tam ho H. Y. udrel päťou do ľavej časti tváre, zvalil ho na podlahu a znehybnil ho kľakom kolenami na jeho hrudi a bil ho hliníkovou rúčkou metly a potom plastovými vodiacimi lištami lamelových dvier, ktoré úder sa snažil Ľ. D. vykrývať rukami, zároveň mu nastriekal do tváre roztok proti hmyzu, ktorý mu zasiahol aj oči a vtedy ho H. G. dvakrát silnejšou intenzitou udrel dreveným tĺčikom na mäso do hlavy, v oblasti čela a temena, pričom konaním H. G. mu boli spôsobené dve tržnozmliaždené rany na hlave v oblasti čelovo-temennej v dĺžke 4 cm, ktoré si vyžadovali práceneschopnosť v trvaní 7-10 dní, konaním H. Y. mu boli spôsobené šikmá zlomenina lakt'ovej kosti v oblasti dolnej metafýzy vľavo, tržnozmliaždená rana na nose v dĺžke asi 2 cm, tržnozmliaždená rana na pravom zápästí v dĺžke asi 3 cm, odreniny na ľavom zápästí, pohmoždenia a odrenina na driekovej oblasti, ktoré si vyžiadali práceneschopnosť do 29.02.2004,

t e d a

obž. H. G.

- spoločným konaním inému úmyselne ublížil na zdraví,

obž. H. Y.

- spoločným konaním inému úmyselne ublížil na zdraví a spôsobil mu ťažkú ujmu na zdraví,
- neoprávnene vnikol do domu iného a pri tomto čine použil násilie,

č í m s p á c h a l i

obž. H. G.

- trestný čin ublíženia na zdraví v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2, § 221 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005,

obž. H. Y.

- trestný čin ublíženia na zdraví v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2, § 221 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005,
- trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005.

Za to sa odsudzujú :

obž. H. G.

Podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31.12.2005 v spojení s § 35 ods. 3 Tr. zák. účinného do 31.12.2005 na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) mesiacov.

Podľa § 39a ods. 2 písm. b/ Tr. zák. účinného do 31.12.2005 obžalovaného zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do II. nápravno-výchovnej skupiny.

Podľa § 49 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31.12.2005 obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 35 ods. 3 Tr. zák. účinného do 31.12.2005 zrušuje vo výroku o treste rozsudok Okresného súdu Martin č. k. 13T/160/2005-176 zo dňa 4.5.2010, právoplatný dňa 19.8.2010. Zároveň sa zrušujú všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

obž. H. Y.

Podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. účinného do 31.12.2005, v spojení s § 35 ods. 3 Tr. zák. účinného do 31.12.2005 na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. účinného do 31.12.2005 súd obžalovanému výkon trestu podmienčne odkladá.

Podľa § 59 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31.12.2005 obžalovanému určuje skúšobnú dobu na 3 (tri) roky.

Podľa § 35 ods. 3 Tr. zák. účinného do 31.12.2005 zrušuje vo výroku o treste trestný rozkaz Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/96/2013 zo dňa 7.2.2014, právoplatný 3.6.2014. Zároveň sa zrušujú všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd ukladá obžalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému L. D., X.. XX.XX.XXXX, L. R. Č.. X, Y., škodu vo výške 240 (dvestoštyridsať) eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Martine podala dňa 23.1.2013 na tunajšom súde obžalobu pod sp. zn. 2 Pv 510/10 zo dňa 21.1.2013 na obv. H. G., X.. XX.X.XXXX Y. G. F., pre trestný čin ublíženia na zdraví v spolupáchateľstve, v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1, § 9 ods. 2, § 222 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31.12.2005 a na obv. H. Y., X.. X.X.XXXX Y. H., pre trestný čin ublíženia na zdraví v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2, § 221 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. účinného do 31.12.2005 a trestný čin porušovania

domovej slobody podľa § 238 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 31.12.2005, ktorých sa mali dopustiť na skutkovom základe ako je uvedený v obžalobe.

Samosudca Okresného súdu v Martine vykonal na hlavných pojednávaniach dokazovanie výsluchom obžalovaných H. G. a H. Y.; výsluchom svedka poškodeného L. D. a svedkov E. F., B. F.S. a E. F.; prečítaním zápisníc o výsluchu svedka E. F. z prípravného konania podľa § 263 ods. 4 Tr. por.; prečítaním znaleckého posudku vypracovaného znalcom z odboru zdravotníctva, odvetvia chirurgia MUDr. Miroslava Váňu, CSc. pod č. 20/2004, podľa § 268 ods. 2 Tr. por. so súhlasom obžalovaných a prokurátora; ako aj prečítaním listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise, pripojených spisov tunajšieho súdu sp. zn. 13T/160/2005, 13T/69/2003, 2T/49/2008, 23T/111/2012, 2T/96/2013 a spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 12T/7/2004, podľa § 269 Tr. por..

Obžalovaný H. G. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení o svojich právach v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku vypovedal, že si pamätá, že niekedy pred Vianocami roku 2003 išli jeho nevlastný otec, E. F., H. Y. a on na aute do Vrútok. Auto šoféroval jeho nevlastný otec. On predtým robil zabíjačku s tým, že u poškodeného D. mal odložené v mrazničke mäso. Svokra išla dnu do domu, mala aj kľúče. D. ju najskôr nechcel pustiť, potom vošla dnu a o chvíľku na to počul buchot, krik. D. potom svokru vytlačil von pred dvere, na schodoch, kde ju začal biť hlava - nehlava. Bil ju pästami. On na to pribehol, snažil sa D. od nej odtrhnúť, pričom ho chytil za ruky alebo za vrchnú časť tela. Určite nemal nejaký dôvod, aby D. napádal, teda len bránil svokru, ktorú D. napadol. Dovtedy s D. nemal žiadne problémy. Pritom ako ho odťahoval mu určite nespôsobil žiadne zranenie, nebolo to fyzicky možné. Ako poškodeného odtiahol, tak sa potom začali so svokrou hádať. On išiel dnu do domu spolu so B. F., ktorá sa chcela odtiaľ odsťahovať, preto jej pomohol pobrať si veci. Ostatní zostali pred domom alebo v chodbe. Teda nevie povedať, či sa niečo ešte udialo medzi D., E. F. a spoluobžalovaným H. Y.. Je pravda, že buchot a lomoz tam bol na chodbe, bol tam aj neporiadok, avšak tento konflikt on nevidel. Čo sa týka nevlastného otca E. F., tento bol vtedy pri aute, pri bráničke, podávali mu vtedy aj veci. Myslí teda, že tento celý konflikt mohol vidieť. D. mal v tom čase určite vypité, bolo to na ňom vidieť. Potom odtiaľ odišli do bytu svokry na Ľadovni. Kto všetko tam odchádzal si už presne nepamätá. Na D. vtedy nevidel žiadne zranenia, ani s ním už po tom ich konflikte nebol. Svokra bola potom podať trestné oznámenie na políciu a bola na ošetrení. Myslí, že dôvodom začatia toho konfliktu boli partnerské nezhody medzi D. a pani F.. Trvá na tom, že chcel iba brániť svoju svokru ako bezbrannú ženu, pričom sa nedopustil žiadneho ublíženia na zdraví.

Obžalovaný H. Y. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení o svojich právach v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku vypovedal, že si na predmetný skutok už veľmi nepamätá, keďže je tomu viac ako 10 rokov. Spomína si, že poškodený D. vtedy napadol pani F.. Túto on poznal, nakoľko robil s jej dcérou. Tiež to bola jeho suseda, keď býval na Ľadovni. Vie, že vtedy prišli na aute, ktoré on nešoféroval. Pani F. si išla pre veci s tým, že D. jej v tom bránil. On zostal stáť pred bráničkou. D. začal F. trhať, táto začala kričať. Čo kričala to si nepamätá. Na to otvoril bráničku a išiel D. odtiaľ odtiahnuť. Oni boli v chodbe, bolo to hneď na začiatku chodby. D. tiež F. udieral, videl, že je krvavá. Ako ju bil dlaňami, pästami si nepamätá. Takisto si nespomína či vtedy D. udrel. Nespomína si, kde v čase konfliktu bol spoluobžalovaný G., či bol tiež vnútri alebo vonku. Nepamätá si či F. mala nejaké zranenia ani či nejaké zranenia mal D.. Pani F. potom zaviezli do jej bytu na Ľadovni a na iné okolnosti si už nepamätá.

Svedok poškodený L. D. pred súdom vypovedal, že si spomína, že skutok sa stal pred viac ako 10 rokmi. Vtedy žil s družkou E. F. vo Vrútkach. Deň pred tým skutkom boli v reštaurácii v Košútke, pričom tam bol jeho syn L., ktorý mal s E. F. konflikt, začali sa tam trhať. E. potom zavolať H. G. a vyjasnili si to. Na druhý deň bol doma vo Vrútkach, pričom prišla družka E. F. a začala brať veci z mrazničky, vykladať zásuvky. On sa jej pýtal čo robí, pričom ju chytil. Na to ona začala kričať, že ju bije. Prišla tam vtedy na aute, pričom ju v aute čakal obžalovaný H. G.. Ona vyšla pred dvere a kričala, že ju bije. Auto stálo kúsok od brány, mohlo to byť tak 5 metrov. G. naštartoval auto a odišiel preč. O chvíľu sa auto vrátilo, prišiel H. G., taktiež Y. a B. F., dcéra E.. Všetci traja vošli dnu do domu, pričom Y. ho na chodbe chytil pod krk a hneď mu dal päťou. Myslí, že to bolo do ľavej časti tváre. Povedal, že E. biť nebude. On spadol na zem, narazil si rebrá, nakoľko tam mali nejaké parožie z jeleňa. Potom ho Y. pritlačil na zem kolenami, bil ho tiež násadou od metly a lištami, ktoré boli položené na zemi. Tieto mu rozsekali ruky. Potom prišiel obžalovaný G., ktorý bol asi v kuchyni, zobral tĺčik na mäso a s týmto mu rozbil hlavu. Bolo to viacej úderov s tým tĺčikom, ale tento sa potom rozsypal. Čo sa týka zranení, ktoré utrpel tak mal rozbitú hlavu od tých úderov tĺčikom, čo urobil G., ďalej mal rozsekané ruky, to bolo od tých úderov

lišťami a tiež narazené rebrá. Toto mu spôsobil obžalovaný Y. a tiež mu nastriekal do očí nejaký sprej proti hmyzu. Po skončení konfliktu odišli všetci na aute preč, teda aj družka. On zavolať políciu zo svojho mobilného telefónu, odviezli ho na ošetrovanie do nemocnice. Bol celý krvavý, krv mu tiekla z hlavy, rúk. Hlavu mu zašívajú, na RTG zistili, že má jednu ruku zlomenú a druhú prasknutú, dali mu sadru, ktorú mal približne mesiac. Hlava ho bolela nejaký týždeň a bol aj na PN. On vtedy E. F. nebil, len ju chytil za bundu. Vtedy boli pohádaní, ale len trochu, nebolo to nič vážne. Nevie prečo kričala, že ju bije, keď ju nebil. On ju vtedy miloval, nie je pravdou, že chcela od neho odísť. Je pravda, že obžalovaný G. mal vtedy u neho v mrazničke odložené nejaké mäso. Pred tým skutkom s H. G. žiaden konflikt nemal, boli kamaráti. Po prečítaní časti výpovede poškodeného z prípravného konania podľa § 264 ods. 1 Tr. por. (zápisnica o výsluchu zo dňa 12.3.2012 nachádzajúca sa na č.l. 51-53 spisu), svedok vypovedal, že čo sa týka obž. H. Y., v čase skutku jeho meno nevedel, ale poznal ho z Kocky. Je pravdou, že po príchode obžalovaných ho obaja dotlačili do chodby a pokračovalo to tým napadnutím zo strany obžalovaného Y.. G. najskôr pri nich stál, ale nezasiahol, aby ho Y. nebil. Potom išiel G. do kuchyne a vrátil sa s tým tľčíkom. H. G. do domu chodieval, v minulosti tam niekedy aj prespával, chodil za svokrou. Zotrúva preto na tvrdení, že tento mu neporušil domovú slobodu. Pokiaľ vypovedal, že družka chcela od neho odísť, trvá na tom, že nechcela a nevie vysvetliť prečo tak vypovedal. Okrem vyššie uvedených zranení si spomína, že mal aj tržnú ranu na nose, pohmoždenie ľavého kolena, modriny na drieku.

Svedkyňa E. F. na hlavnom pojednávaní vo svojej výpovedi uviedla, že skutok sa odohral dávno a preto si na nejaké detaily nespomína. Pamätá si, že bola doma keď prišiel vtedajší druh L. D., ktorý bol pod vplyvom alkoholu. Zbil ju a bil päšťou do hlavy, telefonovala preto svojmu zaťovi H. G., aby pre ňu prišiel. Prišiel na aute, ktoré šoféroval jeho otec. Bol s ním aj H. Y. a ešte jej dcéra B. F.. Ona zaťovi povedala, že ju zbil, na čo jej on povedal, aby si zbalila veci, že ju odtiaľ zoberú preč. V tom čase mal u nich tiež odložené mäso. Išla si preto zbaliť veci a išla aj po to mäso. Väčšinu času sa zdržiavala vzadu v dome. Je pravdou, že počula krik, buchot, avšak bitku nevidela. Keď prišla z tej zadnej časti, zobrali veci, mäso a nastúpili do auta. Odišli odtiaľ všetci. Ona nevidela žiadnu bitku, taktiež nevidela žiadne zranenia na poškodenom. Tohto ale pred ich odchodom už nevidela. Pamätá si, že bola ešte v ten deň na ošetrovaní, keďže ju bolela hlava. Nejaké otvorené zranenie, krvácanie však nemala. Trestné oznámenie nepodávala. Potom sa ešte na čas vrátila ku poškodenému D., bolo to s odstupom dlhšieho času. Nepamätá si, či mal v tom čase ruky v sadre. Ku zraneniam poškodeného, ktoré boli konštatované v znaleckom posudku sa nevie vyjadriť. Ako už uviedla, keďže ten konflikt priamo nevidela, nemôže potvrdiť, ani vyvrátiť, či poškodený vtedy tie zranenia utrpel. Obžalovaného H. Y. v tom čase poznala asi len z videnia.

Svedkyňa B. F. vypovedala, že si na podrobnosti nepamätá. Vtedy jej matka bývala vo Vrútkach u pána D.. Stalo sa, že telefonovala, aby pre ňu prišli, že ju D. zbil. Išla teda na aute, ktoré viedol jej bývalý švager H. G.. Keď tam prišli D. otvoril bránu. Ona išla dnu za matkou. Táto plakala, išla jej teda pomôcť zbaliť si veci. Išli do izby, ktorá bola v zadnej časti domu. Keď veci zbalili, išli odtiaľ preč. Kde sa v tom čase nachádzal D. nevie. Nespomína si či poškodeného D. videla, keď odtiaľ odchádzali, nakoľko sa len zbalili a rýchlo išli preč. Teda nevidela, že by poškodený mal nejaké zranenie, že by mu napríklad tiekla krv. Takisto nevidela žiaden fyzický konflikt, bitku. Vie, že tam bol prítomný aj H. Y., ale si už nespomína, či vtedy prišiel s nimi. Je možné, že ešte na začiatku H. G. D. držal. Bolo to asi preto, aby ju pustil dnu. D. vtedy bol pod vplyvom alkoholu.

V súlade s ust. § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Vykonaným dokazovaním podľa záveru súdu bolo bez pochybností preukázané, že obžalovaní H. Y. a H. G. sa dopustili skutku, ktorý im kladie za vinu obžaloba. Obžalovaní sa ku spáchaniu činu nepriznali. Obžalovaný H. G. v podstate vypovedal, že on iba bránil svokru E. F., pretože L. D. túto najskôr nechcel pustiť do domu a potom ako vošla dnu o chvíľku počul buchot a krik. D. svokru vytlačil von pred dvere a na schodoch ju začal biť päšťami hlava - nehlava. On sa snažil D. od nej odtrhnúť, pričom ho chytil za ruky alebo za vrchnú časť tela. Nespôsobil mu pritom žiadne zranenie, nebolo to fyzicky možné. Potom išiel do vnútra domu spolu so B. F., pričom ostatní zostali pred domom alebo v chodbe. Nevie teda povedať, či sa ešte niečo udialo medzi D., E. F. a spoluobžalovaným H. Y.. Je pravda, že buchot

a lomoz tam bol na chodbe, bol tam aj neporiadok, avšak tento konflikt on nevidel. Obžalovaný H. Y. pred súdom uviedol, že si pamätá, že L. D. vtedy napadol pani F.. Pani F. si išla pre veci s tým, že D. jej v tom bránil, tento začal F. trhať, a ona začala kričať. Na to otvoril bráničku a išiel D. odtiaľ odtiahnuť. Boli hneď na začiatku chodby. D. tiež F. udieral, videl, že je krvavá. Nespomína si či vtedy D. udrel, ani či D. mal nejaké zranenia.

Obžalovaných zo spáchania činu usvedčuje výpoveď svedka poškodeného L. D., ktorú súd vyhodnotil ako vierohodnú, nakoľko svedok vypovedal v podstatných skutkových okolnostiach rovnako ako v štádiu prípravného konania, pričom si nespomínal iba na podrobnejšie detaily, čo je s ohľadom na dlhý čas, ktorý uplynul od spáchania činu pochopiteľné. Jeho výpovede sú navyše podporené ďalšími priamymi i nepriamymi dôkazmi, najmä svedeckou výpoveďou E. F.Ž. a znaleckým posudkom znalca z odboru zdravotníctva. Svedok čiastočne potvrdil, že napadnutiu predchádzal jeho konflikt s družkou E. F.. Táto vtedy začala brať veci z mrazničky, vykladať zásuvky. On sa jej pýtal čo robí, pričom ju chytil. Na to ona začala kričať, že ju bije, vyšla aj pred dvere a kričala, že ju bije. Družku doviezol na aute obž. G., ktorý ju čakal v aute pred bránou. G. naštartoval auto a odišiel. O chvíľu sa však auto vrátilo, prišiel H. G., taktiež H. Y. a B. F.. Všetci traja vošli dnu do domu, pričom Y. ho na chodbe chytil pod krk a hneď mu dal päšťou do ľavej časti tváre. Povedal mu pritom, že E. biť nebude. On spadol na zem, narazil si rebrá, nakoľko tam mal parožie z jeleňa. Obž. Y. ho pritlačil na zem kolenami, bil ho násadou od metly a lištami, ktoré boli položené na zemi. Tieto mu rozsekali ruky. Potom prišiel obžalovaný G., ktorý bol asi v kuchyni, zobral tĺčik na mäso a s týmto mu rozbil hlavu. Bolo to viacej úderov s tým tĺčikom, ale tento sa potom rozsypal. Y. mu tiež nastriekal do očí nejaký sprej proti hmyzu. Svedok zotrval na tom, že vtedy E. F. nebil, len ju chytil za bundu. Pripustil, že boli pohádaní, ale nebolo to nič vážne. Nevie prečo družka kričala, že ju bije. Čo sa týka obž. H. Y., tohto vtedy nepoznal po mene, ale poznal ho z Kocky, kde robil biletára. Obžalovaného H. Y. poškodený opoznal pri rekognícii podľa fotografií, pričom zápisnica o tejto rekognícii s prílohami sa nachádza v spise na č.l. 83 až 106.

Svedok E. F. na hlavnom pojednávaní uviedol, že využíva právo odoprieť vypovedať, nakoľko obž. H. G. je jeho nevlastný syn, keďže 15 rokov žil s manželkou Ž. F., ktorá je matkou obžalovaného. Súd preto prečítal výpoveď svedka z prípravného konania podľa § 263 ods. 4 Tr. por., nakoľko v danom prípade svedok bol pred výsluchom riadne poučený o práve odoprieť vypovedať, pričom sa výslovne vyjadril, že toto právo nevyužíva a vypovedať bude. O výsluchu svedka, ktorý sa uskutočnil dňa 9.3.2012 boli tiež vopred upovedomení obaja obžalovaní, ktorí sa však na tomto úkone nezúčastnili. Svedok pri výsluchu dňa 9.3.2012 (zápisnica nachádzajúca sa na č.l. 74 - 76 spisu) vypovedal, že L. D. bol v tom čase druhom E. F., ktorá u neho aj bývala. Táto bola svokrou H. G.. Pamätá si, že E. si prišla pre veci, doviezol ju on, aj H. G. a H. Y. prezývaného G., H. G.. Do vnútra vošla E. F. resp. chcela vojsť dnu, ale začala vrieskať vo vchodových dverách o pomoc, že ju L. bije. H. a H. boli s ním v aute, a tak jej okamžite išli na pomoc. On z auta vystúpil, nevošiel do domu, ale krik sa nedalo nepočuť. On videl iba to ako F. kričala vo dverách, že ju L. bije, pravdepodobne bol pri dverách, v chodbe a nejako jej ubližoval, akoby ju nechcel pustiť z domu. Potom keď už boli dnu H. a H. počul krik, ani si nevedel a nechcel predstaviť čo sa tam deje, lebo D. je dobre stavaný, ale H. a H. tiež. H. by si sám k nemu nedovolil. On to videl tak, že D. zaútočil na družku a oni dvaja ju išli brániť. Ako ju bránili nevie popísať, lebo bitku nevidel. On bol vonku, nazrel do tej chodbičky domu, zahliadol ako tam všetko lietalo. D. bol asi na zemi, padol do akejsi skrine, akousi násadou od metly ho bili, radšej to nechcel vidieť a vedieť ako to skončí. To či obž. G. udrel D. po hlave tĺčikom na mäso nevidel. Nepamätá si, či tam bola aj B. F.. Potom H. a H. hovorili v aute, keď ich viezol preč niečo v tom zmysle : „Ale sme mu dali“, a že mu ešte H. nastriekal do očí nejaký sprej. Oni sa v podstate na tom bavili, smiali, že ako ochránili F., boli na to pyšní, čo je podľa neho dôkaz, že mu nechceli vážne ublížiť. Až dodatočne sa dozvedeli, že D. bol hospitalizovaný a jeden z nich mu zlomil ruky.

Ublížením na zdraví sa na účely Tr. zákona rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného. Podľa ustálenej judikatúry sa za ublíženie na zdraví pokladá poškodenie zdravia vyžadujúce liečbu a prípadnú práceneschopnosť v trvaní minimálne okolo 7 dní. Ťažkou ujmom na zdraví sa rozumie len vážna porucha zdravia alebo vážne ochorenie, okrem iného tiež poškodenie dôležitého orgánu a dlhší čas trvajúca porucha zdravia, čo je spravidla najmenej 6 týždňov. Na podklade znaleckého posudku vypracovaného znalcom z odboru zdravotníctva, odvetvia chirurgia MUDr. Miroslava Váňu, CSc. pod č. 20/2004 mal súd preukázané, že poškodený L. D., nar. XX.XX.XXXX utrpel nasledovné zranenia - dve tržnozmliaždené rany na hlave v oblasti čelovo-

temennej v dĺžke 4 cm, šikmú zlomeninu lakťovej kosti v oblasti dolnej metafýzy vľavo, tržnozmliaždenú ranu na nose v dĺžke asi 2 cm, tržnozmliaždenú ranu na pravom zápästí v dĺžke asi 3 cm, odreniny na ľavom zápästí, pohmoždenia a odreniny na driekovej oblasti. Podľa záverov súdneho znalca charakter popísaných zranení svedčí o opakovanom hrubom násilí, ktoré pôsobilo na hlavu a predlaktia poškodeného. Konkrétnym mechanizmom, ktorým boli spôsobené izolované zlomeniny koncov oboch kostí lakťových boli prudké údery do miest, kde zlomeniny vznikli. Iný mechanizmus podľa klinických skúseností a odbornej literatúry je vylúčený. Tieto zlomeniny vznikajú vždy priamym násilím t.j. úderom na predlaktie. V oboch prípadoch išlo o zlomeniny bez posunu úlomkov, ktorých vznik bol možný tak údermi hliníkovou rúčkou ako aj lištou z umelej hmoty. Rana na zápästí vpravo, vzhľadom na tvar lišty bola s väčšou pravdepodobnosťou spôsobená lištou ako hliníkovou rúčkou, tak isto aj rana na nose. Popisované rany na hlave zodpovedajú údaju poškodeného, že boli spôsobené tlčikom na mäso alebo iným podobným predmetom. Odreniny a pohmoždenie na chrbte vzniklo pri páde poškodeného a pri jeho obranných pohyboch keď ležal na chrbte. Poškodený bol obmedzený v obvyklom spôsobe života obojstranným znehybnením predlaktí a zápästí, ktoré trvalo od úrazu do 30.1.2004. Poranenia poškodeného si jednoznačne vyžadovali PN, a to pre poranenia oboch lakťových kostí. V tomto prípade práceneschopnosť poškodeného trvala do 29.02.2004, ktorá doba bola primeraná k popísaným zlomeninám. Rany na hlave by si vyžadovali len krátkodobú práceneschopnosť v trvaní 7-10 dní. Pri úderoch na predlaktia predmetmi, ktoré uviedol poškodený nemohlo dôjsť k závažnejším poraneniam a na týchto miestach nehrozil vznik poškodenia orgánu pre život dôležitého. Pri uvádzaných úderoch do hlavy tvrdým predmetom by pri väčšej intenzite úderov mohlo dôjsť k zlomeninám lebečných kostí. V konkrétnom prípade ale k takémuto poraneniu nedošlo. Hodnotenie bolestného znalec určil na 121,50 bodov - v peňažnom vyjadrení v sume 7.230,-Sk.

V danom prípade z jednotlivých dôkazov vyplynulo, že obžalovaní konali po spoločnej dohode a so spoločným úmyslom. Spolupáchatelstvo v zmysle § 9 ods. 2 Tr. zák. účinného do 31.12.2005 vyžaduje spoločný úmysel spolupáchatelov, ktorý zahŕňa spoločné konanie ako i sledovanie spoločného cieľa tzn. porušenia alebo ohrozenia záujmu chráneného Trestným zákonom. Spoločný úmysel pritom nemožno stotožňovať s výslovnou dohodou spolupáchatelov, nakoľko postačuje i dohoda konkludentná. Každý spolupáchatel si však musí byť vedomí aspoň možnosti, že konanie jeho a ostatných spolupáchatelov smeruje k spáchaniu trestného činu spoločným konaním a pre tento prípad byť s tým uzročený. Konanie obž. H. G. súd na rozdiel od obžaloby právne kvalifikoval „len“ ako trestný čin ublíženia na zdraví v spolupáchatelstve podľa § 9 ods. 2, § 221 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005, a nie ako pokus trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 8 ods. 1, § 222 ods. 1 Tr. zák. Podľa záveru súdu v danom prípade síce znalec konštatoval, že pri úderoch do hlavy poškodeného tvrdým predmetom by pri väčšej intenzite úderov mohlo dôjsť k zlomeninám lebečných kostí, avšak v konkrétnom prípade k takémuto poraneniu nedošlo. Ako vyplýva zo svedeckých výpovedí obž. G. udrel poškodeného najmenej dvakrát do oblasti čela a temena dreveným tlčikom na mäso, ktorý sa po týchto úderoch rozpadol. Aj z uvedeného je zrejmé, že sa síce muselo jednať o silnejšie údery, avšak v konkrétnom prípade intenzita úderov sa mohla uplatniť a pôsobiť len v takej miere ako bola integrita (súdržnosť) zraňujúceho predmetu. Navyiac obžalovaný po týchto úderoch už v napádaní poškodeného nepokračoval a preto z jeho konania nemožno podľa názoru súdu bez pochybností usudzovať, že poškodenému chcel spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví. Zranenia poškodeného, ktoré boli spôsobené konaním obž. H. G. t.j. dve tržnozmliaždené rany na hlave v oblasti čelovo-temennej v dĺžke 4 cm však nepochybne majú charakter ublíženia na zdraví, keďže podľa záverov súdneho znalca by si tieto samé o sebe vyžadovali práceneschopnosť v trvaní 7 až 10 dní.

Čo sa týka obžalovaného H. Y., súd jeho konanie právne kvalifikoval v súlade s obžalobou ako trestný čin ublíženia na zdraví v spolupáchatelstve podľa § 9 ods. 2, § 221 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005 v súbehu s trestným činom porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005. Svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty týchto trestných činov, keďže spoločným konaním inému úmyselne ublížil na zdraví a spôsobil mu ťažkú ujmu na zdraví a zároveň neoprávnene vnikol do domu iného a pri tomto čine použil násilie. Spolupáchatelia trestného činu v zásade zodpovedajú za celý následok spoločného konania, pričom však zodpovednosť vo vzťahu k okolnostiam podmieňujúcim použitie prísnejšej trestnej sadzby resp. k pritažujúcim okolnostiam je potrebné u každého zo spolupáchatelov posudzovať samostatne v závislosti na jeho zavinení. Ako vyplynulo z výpovede svedka poškodeného L. D., jednotlivé poranenia mu spôsobil obž. H. Y., okrem vyššie uvedených zranení na hlave, ku ktorým došlo konaním obž. H. G.. Zo znaleckého posudku bolo preukázané, že poranenia poškodeného si vyžiadali práceneschopnosť

do 29.2.2004, a to kvôli poraneniam obidvoch lakt'ových kostí. Poškodený bol tiež obmedzený v obvyklom spôsobe života, najmä obojstranným znehybnením predlaktí a zápästí, ktoré trvalo od úrazu do 30.1.2004. V tomto prípade vzhľadom na dobu liečenia, práceneschopnosti i výrazného obmedzenia poškodeného v obvyklom spôsobe života možno poškodenie zdravia posudzovať z trestnoprávneho hľadiska ako ťažkú ujmu na zdraví. Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu skutku ako trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005, v tejto časti podľa výpovede poškodeného došlo k neoprávnenému vstupu do domu len obžalovaného H. Y., nakoľko obž. G. do domu chodieval za svokrou E. F., v minulosti tam niekedy i prespával, takže jeho vstup do obydlija nepovažoval za porušenie svojej domovej slobody.

Pokiaľ sa obžalovaní obhajovali tým, že chceli iba brániť E. F., ktorú fyzicky napádal pošk. L. D., a teda konali v nutnej obrane, súd v tomto smere konštatuje, že z vykonaného dokazovania je zrejmé, že zákonné podmienky nutnej obrany ako okolnosti vylučujúcej protiprávnosť činu v zmysle § 13 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. neboli naplnené. Svedkyňa E. F. síce vypovedala, že ju v ten deň D. zbil, čo sa však malo udiať ešte predtým ako ku nim prišli obž. G. a Y.. Ona vtedy zaťovi - obž. H. G. telefonovala, aby pre ňu prišiel. Tento potom prišiel na aute, ktoré šoféroval jeho otec a prišiel i obž. H. Y. a jej dcéra B. F.. Ona zaťovi povedala, že ju D. zbil, na čo jej on povedal, aby si zbalila veci, že ju odtiaľ zoberú preč. Obdobne aj svedkyňa B. F. vypovedala v tom zmysle, že jej matka vtedy bývala vo Vrútkach u D.. Stalo sa, že telefonovala, aby pre ňu prišli, že ju D. zbil. Išla teda na aute, ktoré viedol jej bývalý švagor H. G.. Keď tam prišli D. otvoril bránu. Matka bola vnútri, ona za ňou išla, táto plakala, tak jej pomohla zbaliť si veci. Svedok E. F. zasa uviedol, že keď E. F. chcela vojsť dnu do domu začala vrieskať vo vchodových dverách o pomoc, že ju L. bije. H. a H. boli s ním v aute, a tak jej okamžite išli na pomoc. On videl ako F. kričala vo dverách, teda pravdepodobne D. bol pri dverách v chodbe a nejako jej ubližoval, akoby ju nechcel pustiť z domu. Ani jeden zo svedkov teda nepotvrdil, že by bezprostredne pred konfliktom medzi poškodeným a obžalovanými došlo k fyzickému útoku na E. F. zo strany D.. E. F.Á. síce potvrdila, že ju D. zbil, avšak to sa malo stať ešte skôr a práve preto volala obž. G., aby pre ňu prišli. Z týchto skutočností vyplýva, že pri útoku na poškodeného nemohlo ísť o konanie v nutnej obrane, keďže v tom čase už netrval útok na E. F.. Táto podľa vlastnej výpovede bola v čase bitky v zadnej časti domu, čo potvrdila i B. F.. Navyše pokiaľ aj útoku obžalovaných predchádzal krik E. F. resp. volanie o pomoc ako uvádzali obžalovaní a svedok F., opätovne neboli splnené podmienky konania v nutnej obrane, keďže táto by bola celkom zjavne neprimeraná útoku. K útoku obž. G. s ťíčkikom na mäso pritom došlo už v čase, keď poškodený ležal na podlahe potom ako bol napadnutý obžalovaným Y., ktorý ho najskôr úderom pästou zrazil na zem, následne ho znehybnil tak, že si na neho kľakol kolenami a opakovane ho udieral aj s použitím tam sa nachádzajúcich predmetov - hliníkovou rúčkou od metly, či plastovými lištami.

Podľa § 2 ods. 1 Tr. zák. sa trestnosť činu posudzuje a trest ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší. V danom prípade súd trestnosť činov posudzoval podľa ustanovení Trestného zákona č. 140/1961 Zb., nakoľko použitie nového Tr. zák. účinného od 1.1.2006 by pre páchatel'ov nebolo priaznivejšie. Trestná sadzba podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. účinného do 31.12.2005 predstavuje 1 rok až 5 rokov, naproti tomu podľa § 156 ods. 3 Tr. zák. č. 300/2005 Z.z. účinného od 1.1.2006 vo výmere 2 roky až 5 rokov; trestná sadzba podľa § 238 ods. 2 Tr. zák. účinného do 31.12.2005 predstavuje 6 mesiacov až 3 roky, naproti tomu podľa § 194 ods. 2 nového Tr. zákona vo výmere 1 rok až 5 rokov; obdobne aj pri trestnom čine ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31.12.2005 je trestná sadzba trestu odňatia slobody do 2 rokov a v zmysle § 156 ods. 1 nového Tr. zák. vo výmere 6 mesiacov až 2 roky. Navyac pri posudzovaní skutku podľa nového Tr. zák. účinného od 1.1.2006, by prichádzalo do úvahy zvýšenie dolnej hranice základnej trestnej sadzby o jednu tretinu, a to z dôvodu prevahy priťažujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zákona (obidvom obžalovaným by priťažovalo spáchanie viacerých trestných činov podľa § 37 písm. h/ nového Tr. zákona). Pri úvahách o druhu a výmere trestu u páchatel'ov súd vychádzal z ustanovení § 23, § 31 a nasl. Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005, v zmysle ktorých je účelom trestu chrániť spoločnosť pred páchatel'mi trestných činov, zabrániť odsúdenému v ďalšom páchaní trestnej činnosti a vychovať ho k tomu, aby viedol riadny život, a tým výchovne pôsobiť aj na ostatných členov spoločnosti. Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne na stupeň nebezpečnosti trestného činu pre spoločnosť (§ 3 ods. 4), na možnosť nápravy a pomery páchatel'a, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti. Súd prihliadne tiež u spolupáchatel'ov aj na to, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu. Z uvedených ustanovení

Trestného zákona vyplýva, že základnými funkciami trestu sú represívna, výchovná ako aj preventívna funkcia, vo forme individuálnej a generálnej prevencie.

Súd zistil, že obž. H. G. má podľa aktuálneho odpisu z registra trestov 15 záznamov o odsúdeniach, avšak v niektorých prípadoch už platí zákonná fikcia neodsúdenia. Obžalovaný spáchal žalovaný skutok dňa 22.12.2003, teda ešte pred vyhlásením rozhodnutí OS Lučenec vo veci sp. zn. 12T/7/2004 a OS Martin vo veci sp. zn. 2T/82/2005. V daných prípadoch však súd po pripojení predmetných spisov zistil, že uloženie súhrnného trestu k týmto rozhodnutiam neprichádza do úvahy. Zo spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 12T/7/2004 bolo zistené, že síce dňa 24.2.2004 okresný súd vyhlásil odsudzujúci rozsudok č.k. 12T/7/04-40, ktorý aj dňa 7.4.2004 nadobudol právoplatnosť, avšak následne bola uznesením OS Lučenec č.k. 2Nt/3/2006-27 zo dňa 17.10.2006 právoplatne povolená obnova konania vo výroku o vine aj treste a vec bola vrátená prokurátorovi do prípravného konania. Uznesením prokurátora OP Lučenec sp. zn. 1Pv 522/12 zo dňa 1.2.2013 právoplatným 5.3.2012 bolo trestné stíhanie obv. H. G. podľa § 215 ods. 1 písm. d/ a § 9 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zastavené. Vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 2T/82/2005 bol okresným súdom taktiež vyhlásený odsudzujúci rozsudok, a to dňa 7.11.2005, ktorý nadobudol právoplatnosť 21.12.2006. Aj v tejto veci bola OS Martin povolená obnova konania uznesením č.k. 12Nt/18/207-16 zo dňa 16.11.2007 a vec bola vrátená do prípravného konania. Po opätovnom podaní obžaloby bol obž. H. G. spod obžaloby právoplatne oslobodený (rozsudok OS Martin sp. zn. 2T/49/2008 zo dňa 20.10.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 1To/11/2011-334 zo dňa 1.3.2011). Na základe zistených skutočností potom uloženie súhrnného trestu prichádzalo do úvahy až vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 13T/160/2005-176 zo dňa 4.5.2010, právoplatného dňa 19.8.2010, ktorým bol uznaný za vinného zo spáchania trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 171 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. účinného do 31.12.2005, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 18 mesiacov ako aj na trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere 24 mesiacov. Uznesením č.k. 13T/160/2005-240 zo dňa 19.2.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 1Tos/32/2013-249 zo dňa 25.3.2013 bolo rozhodnuté o neosvedčení odsúdeného v skúšobnej dobe a nariadení výkonu trestu, ktorý trest ods. vykonal dňa 18.1.2014. Toto odsúdenie nie je zahladené V danom prípade sa u páchatel'a jedná o viacčinný súbeh trestných činov a preto sú splnené zákonné podmienky na uloženie súhrnného trestu. Súd ešte dodáva, že odsudzujúcim rozsudkom súdu prvého stupňa v zmysle § 35 ods. 3 Tr. zák. účinného do 31.12.2005 sa rozumie prvý odsudzujúci rozsudok za iný trestný čin, bez ohľadu na to, že v riadnom alebo mimoriadnom opravnom konaní bol tento rozsudok zrušený, pokiaľ sa toto konanie skončilo právoplatným odsúdením páchatel'a. V predmetnom konaní sp. zn. 13 T 160/2005 sa teda vyhlásením prvého odsudzujúceho rozsudku rozumie doručenie trestného rozkazu č.k. 13T/160/2005-49 zo dňa 23.12.2005 do vlastných rúk obv. H. G., k čomu došlo dňa 2.1.2006. Je zrejmé, že u obžalovaného sa jedná o páchatel'a, ktorý sa opakovane dopustil úmyselnej trestnej činnosti, pričom však žalovaný skutok spáchal ešte v decembri roku 2003, teda pred takmer 11-timi rokmi. S prihliadnutím na dlhý čas, ktorý uplynul od spáchania trestného činu, súd rozhodol podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31.12.2005 v spojení s § 35 ods. 3 Tr. zák. účinného do 31.12.2005 o uložení súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere päť mesiacov, pričom obžalovaného na výkon trestu s poukazom na § 39a ods. 2 písm. b/ Tr. zák. účinného do 31.12.2005 zaradil do II. nápravno-výchovnej skupiny. Keďže pri ukladaní súhrnného trestu bol podľa § 35 ods. 3 veta druhá Tr. zák. účinného do 31.12.2005 zrušený celý výrok o treste uloženom rozsudkom č. k. 13T/160/2005-176, súd opätovne rozhodol aj o uložení trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere 24 mesiacov. Uložený trest súd považoval za primeraný aj vzhľadom na skutočnosť, že uplynutím dlhého času od spáchania činu je výrazne oslabený materiálny znak trestného činu - stupeň nebezpečnosti trestného činu pre spoločnosť v zmysle ust. § 3 ods. 4 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu u obž. H. Y. súd zistil, že podľa aktuálneho odpisu registra trestov má doposiaľ 8 záznamov o odsúdeniach v Slovenskej republike. V minulosti bol odsúdený jednak za majetkovú trestnú činnosť (trestné činy krádeže podľa § 247 ods. 1 písm. b/, ods. 2, trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, 3, trestný čin poškodzovania cudzej veci podľa § 257 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb.), ale i trestnú činnosť násilného charakteru (trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1, § 224 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb., prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a iné). S výnimkou posledného rozhodnutia (trestný rozkaz OS Martin sp. zn. 2T/96/2013) sa však pri všetkých ďalších odsúdeniach na obžalovaného musí hľadieť ako keby odsúdený nebol. Naposledy bol obž. H. Y.

odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/96/2013 zo dňa 7.2.2014, právoplatným dňa 3.6.2014, a to za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 2 roky. Nakoľko sa žalovaných trestných činov dopustil predtým ako mu bol doručený právoplatný trestný rozkaz sp. zn. 2T/96/2013, boli u páchatela splnené zákonné podmienky na uloženie súhrnného trestu. S prihliadnutím na osobu páchatela ako aj okolnosti prípadu súd podľa § 221 ods. 3 s použitím § 35 ods. 3 Tr. zák. účinného do 31.12.2005 rozhodol o uložení súhrnného trestu odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 1 rok a podľa § 58 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. účinného do 31.12.2005 obžalovanému výkon trestu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky. Obžalovaný je povinný viesť v skúšobnej dobe riadny život a nedopúšťať sa úmyselného protiprávneho konania, v opačnom prípade môže súd rozhodnúť o nariadení výkonu trestu odňatia slobody.

S poukazom na ust. § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovaným uložil povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne poškodenému L. D., X.. XX.XX.XXXX škodu v sume 240,-Eur. Poškodený si uplatnil náhradu škody na zdraví podľa bodového hodnotenia. V danom prípade ako súd uviedol v predchádzajúcej časti odôvodnenia bolo bolestné stanovené znaleckým posudkom znalca z odboru zdravotníctva, odvetvia chirurgia MUDr. Miroslava Váňu, CSc., v peňažnom vyjadrení vo výške 7.230,-Sk, čo predstavuje 240,-Eur. Výška náhrady za bolesť za jeden bod bola v zmysle v tom čase platnej vyhlášky č. 32/1965 Zb. v sume 60,-Sk.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Martine do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť.